

[Gunnar Fog-Petersen.]

mer nye Momenter frem i en Sag, skal den kunne tages op, men ogsaa dette skal have en Ende, og efter min Mening skulde der nødig kunne hengaa 5 Aar, inden denne var tilvejebragt.

Der er saa føjet det nye ind i Folketinget, at naar der i øvrigt foreligger særlige Omstændigheder, som gør det overvejende sandsynligt, at de foreliggende Bevisligheder ikke har været rigtigt bedømt, kan Sagen ogsaa tages op. Den højtærede Minister sagde herom, at han fandt det *noget* betænkeligt. Jeg tror, man uden at tage Munden for fuld kan sige, at det er *meget* betænkeligt, og det var jo i hvert Fald *saa* betænkeligt for den højtærede Justitsminister, at han, som naturligvis har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, ikke ved sin oprindelige Fremsettelse af Forslaget overvandt disse Betæneligheder. Denne Overvindelse kom først paa et senere Tidspunkt, og jeg maa tilstaa, at jeg synes, det er meget betænkeligt. Jeg vil ikke paastaa, at jeg helt kan overse Konsekvenserne deraf, men jeg synes nok, jeg kan faa Øje paa, at en hel Del af den Kritik, der har været fremme i saa Henseende, ikke er uberettiget, en hel Del af den oven i Købet overbevisende. Jeg følger til, at der jo er, maaske ikke mange, men dog nogle Sagførere, som kan være fristet til at ville anbefale en Sags Genoptagelse paa dette Grundlag ud fra Motiver, som muligvis ikke er helt holdbare.

Endelig er der dette, at vi nu har Domsmand, og vi kan komme til — maaske før vi tænker paa det — at staa midt i en meget urolig politisk Tid, hvor Domsmandene kan komme til at dømme i politiske Sager.

Nu har jeg set, at den højtærede Justitsminister har udsendt et Cirkulære, hvori der staar, at Domsmand ikke maa have været — saa vidt jeg husker, saaledes har jeg set det refereret — politiske eller religiøse Fanatikere. Det er nu ikke umuligt, at man kan have været det, og at det er gaaet over, men det kan ogsaa komme igen. Men hele dette Spørgsmaal om politiske og religiøse Fanatikere, naar der er Tale om Domsmandsinstitutionen, er jeg meget betænkelig ved, for jeg føler mig aldeles overbevist om, at samtlige Medlemmer i denne

Sal, og navnlig i det andet høje Ting, for ikke at tale om den høje Regerings Medlemmer, af en Mængde Mennesker bliver betragtet som politiske Fanatikere — ja, den højtærede Justitsminister ryster paa Hovedet, men det er det faktiske Forhold; og gensidig betragter vi hinanden i meget høj Grad — i hvert Fald under en Valgkampagne — som politiske Fanatikere, og er det ogsaa mange Gange under de Forhold. Den højtærede Justitsminister har mig bekendt ikke deltaget som Kandidat i en Valgkampagne, i hvert Fald ikke i en Folketings-Valgkampagne, og har derfor ikke de Erfaringer, vi andre har, om, hvor gloende Jernet kan blive ved en saadan Lejlighed. Hvis Domsmandsinstitutionen overhovedet skal have Udsigt til at lykkes, skal Spørgsmaalet om Domsmandenes Religion og Politik være lige saa meget ude af Betragtning som deres Haarfarve, thi det er fuldkommen umuligt for noget Menneske at danne sig nogen som helst Mening om, i hvor høj Grad de maa være religiøse og have den ene eller den anden politiske Opfattelse. Hvis man ikke kan have den Tillid til Domsmandene, at de vil være i Stand til at dømme retsindigt og fordomsfrit efter Loven, uden Hensyn til deres Religion eller Politik, kan man overhovedet ikke bruge Lægmænd i Dommervirksomheden. Derfor er jeg meget betænkelig ved dette, at man i politiske Sager skulde kunne paastaa, at de foreliggende Bevisligheder ikke har været rigtigt bedømt, for det maa man kunne, hvis man mener, at en Domsmand har en forkert politisk Opfattelse eller en fejlagtig religiøs Tro. Og saa undergraver man den Domsmandsinstitution, som man har været med til at vedtage.

Om Disciplinærmyndigheden over for Dommerne staar der i Lovforslaget — det har den højtærede Justitsminister i og for sig givet gode Grunde for —, at der skal kunne appelleres til Højesteret, naar det drejer sig om Dommeres Afskedigelse, men i alle andre Tilfælde er Dommen fast og urokkelig. Det forstaar jeg saaledes, at den højtærede Justitsminister heller ikke kan give Tilladelse til Appel i andre Tilfælde, hvis man søger derom. Men jeg er ikke helt sikker paa, at dette er rigtigt, for sæt nu, at en Appelret idømmer en Dommer en Irettesættelse eller en Bøde paa et saa-